

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ЦЕНТР ЗАОЧНОЇ, ДИСТАНЦІЙНОЇ ТА ВЕЧІРНЬОЇ ФОРМ НАВЧАННЯ

Кафедра журналістики та філології

**ДОБІРКА ЖУРНАЛІСТСЬКИХ МАТЕРІАЛІВ
НА СОЦІАЛЬНУ ТЕМАТИКУ**

A selection of journalistic materials on social topics

Кваліфікаційна робота
освітнього ступеня «бакалавр»
студентки спеціальності «Журналістика»,
освітньої програми «Журналістика»,
групи ЖТз-73-9с
Зубарєвої Юлії Євгенівни

Науковий керівник
Ковальова Тетяна Вікторівна,
доцент, кандидат наук із соціальних
комунікацій

Суми 2021

Бібліографічний опис

Зубарева, Ю. Є. Дбірка журналістських матеріалів на соціальну тематику [Текст]: робота на здобуття кваліфікаційного ступеня «бакалавр»; спец. 061 – журналістика / Ю. Є. Зубарева; наук. керівник Т. В. Ковальова. – Суми: СумДУ, 2021. – 47 с.

У роботі на основі вивчення специфіки написання журналістських текстів соціальної тематики розглядаються особливості підготовки власного творчого проекту, створення журналістських матеріалів та їх поширення.

Ключові слова: соціальна тематика, жанри, журналістські матеріали.

ЗМІСТ

I. ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА.....	4
ВСТУП.....	4
РОЗДІЛ 1. Соціальна тематика і медіа.....	6
РОЗДІЛ 2. Специфікація творчого продукту.....	13
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	20
II. ІНФОРМАЦІЙНИЙ ПРОДУКТ.....	23
ВИСНОВКИ.....	47

І. ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

ВСТУП

Сучасний стан журналістики виглядає зовсім інакше, ніж було кілька років тому, а створення сайтів у соціальних мережах ще більше розвинуло медіасферу, надавши пересічній людині можливість робити та повідомляти новини, як ніколи раніше.

Не зважаючи на те що використання рекреаційних соціальних медіа може дещо зменшуватись, більш «функціональне» використання соціальних медіа та їх цілі зростають завдяки соціальній журналістиці.

Соціальна журналістика – це пошук нових способів служити громадянам. Навички, які є актуальними в журналістиці сьогодні: залучення, соціальне відео, зацікавлення аудиторії, збір та перевірка соціальних новин, дослідження даних, аналітика, володіння інструментами соціальних медіа, дизайнерське мислення, розробка продуктів тощо.

Соціальна журналістика робить особливий акцент на тому, як навчитися слухати, будувати стосунки та мати вплив. Об'єктом соціальної журналістики виступають саме конкретні люди, групи людей і суспільство. Цей напрям журналістики займається висвітленням соціальних проблем. Це засвідчує актуальність та важливість обраної теми бакалаврської роботи

Сьогодні звернена особлива увага до соціальної теми. Соціальну тему у ЗМІ досліджують такі науковці та журналісти: О. Зіненко [8], Н. Вихристюк [3], О. Бикова [1], І. Виртосу [2], О. Лаврик [12], Т. Ковальова [20], К. Соколова [17], Д. Додатко [5], К. Шендеровський [19].

Метою бакалаврської роботи є створення власного творчого продукту на соціальну тематику.

Для того щоб досягти мети, визначеної у роботі, треба виконати такі **завдання**:

- Проаналізувати медіа видання, щодо актуальності обраної нами теми.

- Опрацювати теоретичний матеріал із означеної теми.
- Розглянути специфіку власного творчого продукту.
- Створити власні журналістські матеріали на обрану тему.

Кваліфікаційна бакалаврська робота має таку структуру і складається із пояснювальної записки, до якої входять вступ, два розділи; списку використаних джерел; інформаційного продукту; висновків до роботи.

РОЗДІЛ 1

СОЦІАЛЬНА ТЕМАТИКА І МЕДІА

Для моніторингу представлення соціальної теми в медійному просторі було обрано інтернет версію журналу «Український тиждень». Нами був проведений аналіз журналістських матеріалів за період з 01 листопада 2020 по 01 січня 2021 року. За цей період вийшло 8 випусків, які були проаналізовані щодо тематичного наповнення.

«Український тиждень» – щотижневий суспільно-політичний ілюстрований журнал, він висвітлює важливі події та проблеми країни. Цей часопис має таку структуру:

Тема номера – міститься інформація, що стосуються певної теми кожного номера;

На часі – оперативна, політична, економічна інформація;

Суспільство – ця рубрика присвячена соціальним питанням, здебільшого на території України;

Світ – міститься перекладені матеріали із The Economist;

Спадок – матеріали присвячені історії;

Культура – все для сучасної людини;

Щоденники окупації – спецрубрика про окуповані території України.

Таким чином, нами було виконано сортування матеріалів щодо висвітлення соціальної тематики. Такий поділ допомагає читачам знаходити матеріал з тематики, яка саме його цікавить. Також, якщо це інтернет видання, то воно може автоматично пропонувати читачеві інформацію, яка його зацікавить з вибраної тематики.

«Український тиждень» № 45 (677) від 5 листопада 2020. Цей номер має 4 публікації на соціальну тему: «На ціннісному фронті без змін» – висвітлюється тема революції, «На пульсі суспільної думки» – опитування, «Медзакупівлі. Ціна зволікання» – Covid-19, «Житомирський Термінатор» – людський вимір.

«Український тиждень» № 46 (678) від 11 листопада 2020. У цьому номері містяться такі статті: «Перехідне правосуддя нашвидкуруч» – життя полонених, «Гра в заборону» – тема Covid-19, «На сторожі старої системи» – спорт, «Дівчина, яка співає про собаку» – людський вимір.

«Український тиждень» № 47 (679) від 18 листопада 2020. Розміщуються такі статті: «Бунт вихідного дня» – Covid-19, «Митрополит Київський і всієї України Епіфаній: «Ми не хочемо особливих умов і не прагнемо бути державною церквою» – релігія, «У пошуку траєкторії» – релігія, «Черга на десятиліття» – ветерани АТО, «Додана вартість добра» – людський вимір.

«Український тиждень» № 48 (680) від 25 листопада 2020. Має такі матеріали: «Обіцянки на відкуп» – справи майдану, «Жертви звички» – тема здоров'я, «Менонітська спадщина в донецькому степу» – людський вимір.

«Український тиждень» № 49 (681) від 2 грудня 2020. Цей номер має 4 матеріали на соціальну тему: Олена Колтик «Ми розробляємо методику оцінки шкоди, заподіяної навколишньому середовищу та інфраструктурі внаслідок бойових дій та незаконного використання природних ресурсів» – екологія, «Скоріше мертві, ніж живі» – опитування, «Імітація звільнення» – мінські домовленості, «Змінити мінус на плюс» – людський вимір.

«Український тиждень» № 50 (682) від 10 грудня 2020. Є такі матеріали: «Освіта: в передчутті реваншу» – освіта, «Історія: вийти з п'тьми» – історія, «Корисні історичні копалини» – людський вимір.

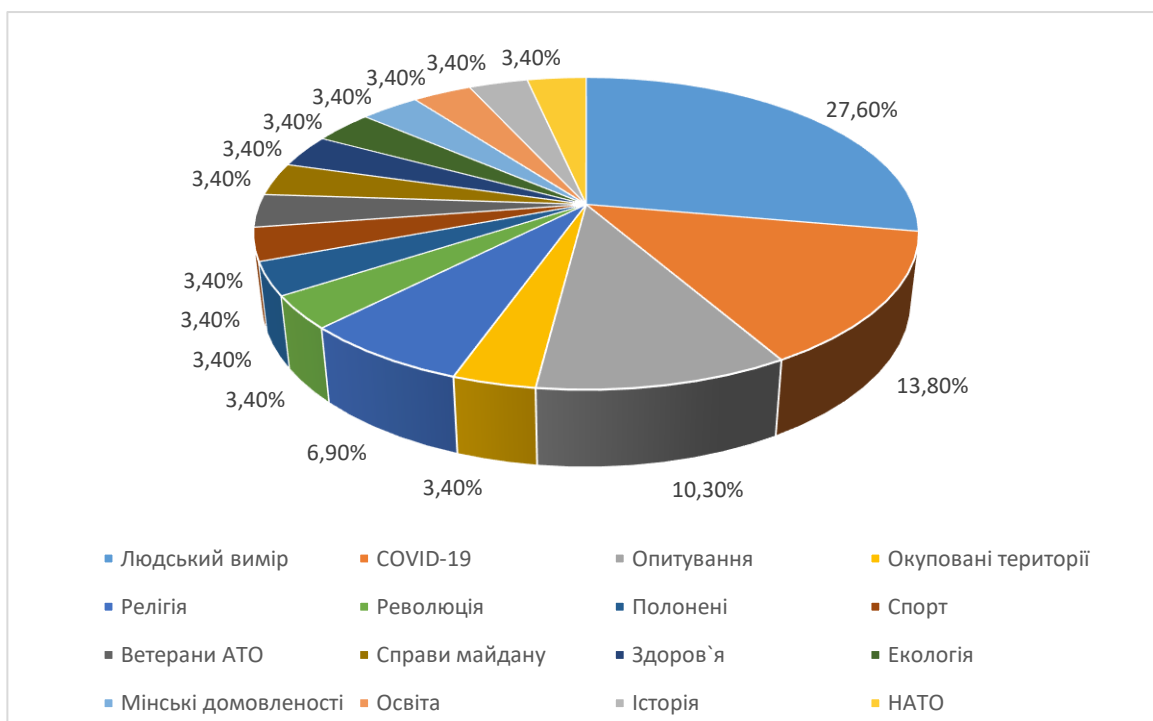
«Український тиждень» № 51 (683) від 16 грудня 2020. «Схема економії чи системна помилка» – тема Covid-19, «Чех» із мінометом – людський вимір.

«Український тиждень» № 52 (684) від 23 грудня 2020. «Розширити можливості» – співпраця з НАТО, «Канал «Дім». Задушити сміхом» – окуповані території, «Стратегічна оцінка» – опитування, «Дива й не тільки» – людський вимір.

Після проведеного моніторингу матеріалів на соціальну тематику, представлених в «Українському тижні», нами було окреслено 16 тем. Тема людський вимір займає 27,6% від всього проаналізованого матеріалу. Такі

статті розміщуються в кожному номері видання. У них розповідається про історії з життя різних людей, які змінюють не тільки своє життя, а й допомагають іншим повірити в себе. Далі тема, яка стала популярною протягом 2020 року та не перестає втрачати свою популярність в 2021, – це COVID-19 – 13,8%. Ці матеріали містять інформацію про актуальні новини в Україні. Тема соціологічного опитування українців – 10,3%, розміщуються дані про відповіді людей на певні питання. Релігія – 6,9% розповідається інформація про напрям Православної Церкви України. Теми, які складають 3,4%:

- окуповані території, інформація про канал «Дім», який був створений на окупованій території;
- революція, інформація щодо культурної революції, для будування Європи в Україні;
- полонені, про людей, які перебувають по той бік фронту;
- спорт, інформація про те як український спорт уникає реформ;
- ветерани АТО, розповідається про забезпечення житлом учасників бойових дій;
- справи майдану, матеріал щодо обіцянок над покаранням винних;
- здоров'я, інформування про те, що наш спосіб життя впливає на наше здоров'я;
- екологія, розповідається про вплив бойових дій на довкілля;
- мінські домовленості, інформація про те, як переговори у Мінську допомагають повернути полонених,
- освіта, надається інформація про реформу освіти;
- історія, про вивчення історії в Україні;
- НАТО, інформація про розвиток відносин України з НАТО у 2021.

Іншим критерієм оцінки було визначено жанрову палітру матеріалів соціальної тематики.

Кожен матеріал має, окрім теми, розподіл на жанри. Жанри журналістики – це стійкі форми або типи журналістських творів, об'єднаних між собою схожими змістовими та формальними ознаками. Зазвичай жанри поділяють на інформаційні, аналітичні та художньо-публіцистичні. Ми зробили поділ матеріалів за жанрами та визначили, до якого різновиду відноситься аналізований матеріал.

«Український тиждень» № 45 (677) від 5 листопада 2020. «На ціннісному фронті без змін» – належить до аналітичної кореспонденції, «На пульсі суспільної думки» – інформаційний звіт, «Медзакупівлі. Ціна зволікання» – аналітична стаття, «Житомирський Термінатор» – художня публіцистика, портретний нарис.

«Український тиждень» № 46 (678) від 11 листопада 2020. «Перехідне правосуддя нашвидкуруч» – інформаційний звіт, «Гра в заборону» – аналітична кореспонденція, «На сторожі старої системи» – інформаційний

звіт, «Дівчина, яка співає про собаку» – художня публіцистика, портретний нарис.

«Український тиждень» № 47 (679) від 18 листопада 2020. «Бунт вихідного дня» – аналітична кореспонденція, «Митрополит Київський і всієї України Епіфаній: «Ми не хочемо особливих умов і не прагнемо бути державною церквою» – інформаційне інтерв'ю, «У пошуку траєкторії» – аналітична кореспонденція, «Черга на десятиліття» – аналітична стаття, «Додана вартість добра» – художня публіцистика, портретний нарис.

«Український тиждень» № 48 (680) від 25 листопада 2020. «Обіцянки на відкуп» – інформаційний репортаж, «Жертви звички» – аналітична стаття, «Менонітська спадщина в донецькому степу» – художня публіцистика, портретний нарис.

«Український тиждень» № 49 (681) від 2 грудня 2020. Олена Колтик: «Ми розробляємо методику оцінки шкоди, заподіяної навколишньому середовищу та інфраструктурі внаслідок бойових дій та незаконного використання природних ресурсів» – інформаційне інтерв'ю, «Скоріше мертві, ніж живі» – аналітичний коментар, «Імітація звільнення» – інформаційний звіт, «Змінити мінус на плюс» – художня публіцистика, портретний нарис.

«Український тиждень» № 50 (682) від 10 грудня 2020. «Освіта: в передчутті реваншу» – інформаційний звіт, «Історія: вийти з пільми» – аналітична кореспонденція, «Корисні історичні копалини» – художня публіцистика, портретний нарис.

«Український тиждень» № 51 (683) від 16 грудня 2020. «Схема економії чи системна помилка» – аналітична кореспонденція, «Чех» із мінометом» – художня публіцистика, портретний нарис.

«Український тиждень» № 52 (684) від 23 грудня 2020. «Розширити можливості» – інформаційний звіт, «Канал «Дім». Задушити сміхом» – інформаційний звіт, «Стратегічна оцінка» – аналітичний коментар, «Дива й не тільки» – художня публіцистика, портретний нарис.

Після проведеного моніторингу журналу «Український тиждень» нами було виділено такі представлення жанрів: інформаційний займає 34,48% від всього матеріалу, аналітичний 37,93% та художньо-публіцистичний – 27,59%. Тобто цей журнал публікує всі жанрові різновиди сучасної журналістики.

Також було виділено різновиди цих жанрів. В інформаційному жанрі було написано: звіт – 24,14% – він не лише повідомляє, а й аналізує важливі суспільно-політичні події; інтерв'ю – 6,9% – бесіда журналіста з компетентним співрозмовником на суспільно значущу тему призначену для оприлюднення; репортаж – 3,45% – динамічно, з документальною точністю та емоційністю відтворюється дійсність.

Різновиди аналітичного жанру: кореспонденція – 20,69% – використовуються достовірні, тематично об'єднані факти, відображають певну сторону сучасної дійсності; стаття – 10,34% – автор ґрунтовно аналізує факти та явища життя, доносить до читача певну думку, ідею за допомогою низки аргументів; аналітичний коментар – 6,9% – злободенний виступ, який пояснює суспільно-політичні події.

У художньо-публіцистичних жанрах було виділено лише один різновид – це портретний нарис – 27,59%, жанр, у якому всебічно розкривається життя і характер реальної людини.

Отже, після проведеного моніторингу журналу можна зробити висновки. Номери журналу виходили періодично кожного тижня. У кожному номері представлені матеріали на будь-яку соціальну тему, що може зацікавити читачів. Матеріали на соціальну тему містяться в кожному випуску та пишуться на актуальні теми. За період аналізу було відмічено, що в кожному випуску є стаття з теми людський вимір – розповідь про життя людей. Це може зацікавити людей й залучити їх до читання журналу.

Матеріали представлені в різних жанрах, та більше подано в різновидах аналітики (це продемонстровано в діаграмі). Цей жанр є вдалою можливістю журналіста заявити про себе. Присутність художньо-публіцистичного жанру – це дуже цікаве рішення, оскільки не всі журналісти можуть використовувати його. Для соціальної теми такий жанр можна використовувати, оскільки читачам не завжди цікаво дивитись на різні статистичні дані.

Отже, проведений нами моніторинг засвідчив, що обрана нами для дослідження тема є актуальною.

РОЗДІЛ 2

СПЕЦИФІКАЦІЯ ТВОРЧОГО ПРОДУКТУ

Технічні характеристики

Обсяг матеріалу вимірюється авторським аркушем. «Авторський аркуш – умовна одиниця виміру обсягу текстового та ілюстративного матеріалу літературного твору, що є основою для обліку праці автора, укладача, рецензента тощо. Один авторський аркуш дорівнює 40 тис. друкованих знаків прозаїчного тексту (враховуючи цифри, розділові знаки, проміжки між словами), чи 40 кілобайтам комп'ютерного тексту (разом з проміжками), чи 700 віршованим рядкам, чи 3 000 кв. см площі ілюстративного матеріалу на сторінках видання» [6].

Для бакалаврської роботи нами було написано 13 матеріалів на соціальну тематику. Обсяг знаків з пробілами – 34 712, що складає $34712/40000=0.86$.

Назва матеріалу	Кількість знаків з пробілами	Авторського аркуша
1. Універсальний дизайн. Чи є доступним сьогодні м. Суми?	3 268	0.08
2. Чи є в Україні цікаве кіно?	4 740	0.11
3. Творчість дає поштовх до вершин	3 020	0.07
4. Відкриття фонтану на Театральній площі	1 280	0.03
5. Фермерство по-сумськи	3 194	0.07
6. Чому річка соромить наше місто?	2 777	0.06
7. Перша сесія	2 910	0.07

8. Сумчани вийшли на мітинг проти «Червоної зони»	964	0.02
9. Відкриття «Романтики» у Сумах	1 168	0.02
10. Не всі спроможні вчитися на відмінно	2 742	0.06
11. Сумчани вимагають поставити світлофор в центрі міста	1 852	0.04
12. Зміна майбутнього за сім гривень	3 667	0.09
13. Як виховати силу волі?	3 124	0.07

Структура

Авторський творчий продукт є основою бакалаврської роботи. Ми написали 13 матеріалів відповідно до теми бакалаврської роботи.

Створений нами авторський творчий продукт має чітку структуру. Весь матеріал був написаний у конкретному журналістському інформаційному та аналітичному жанровому різновиді.

Назва творчого продукту	Жанр
1. Універсальний дизайн. Чи є доступним сьогодні м. Суми?	Аналітична кореспонденція
2. Чи є в Україні цікаве кіно?	Аналітичний огляд
3. Творчість дає поштовх до вершин	Інформаційне інтерв'ю
4. Відкриття фонтану на Театральній площі	Інформаційна новина
5. Фермерство по-сумськи	Аналітична кореспонденція з елементами інтерв'ю

6. Чому річка соромить наше місто?	Аналітична кореспонденція
7. Перша сесія	Аналітична стаття
8. Сумчани вийшли на мітинг проти «Червоної зони»	Інформаційна замітка
9. Відкриття «Романтики» у Сумах	Інформаційна замітка
10. Не всі спроможні вчитися на відмінно	Аналітична стаття
11. Сумчани вимагають поставити світлофор в центрі міста	Інформаційна замітка
12. Зміна майбутнього за сім гривень	Аналітична стаття
13. Як виховати силу волі?	Аналітична стаття

Авторська ідея

Ідея журналістського твору – це, як відомо, «головна думка літературного, мистецького чи публіцистичного твору. Залежно від природи твору ідея має свій характер, свої способи вираження. У творі художньому, або художня ідея – це думка, яка впливає із систем образів, картин, тобто із самого художнього полотна твору. Ідея публіцистичного твору, або ідея публіцистична, має певні особливості. Це також висновок твору, поданий у понятійній, а іноді й в образно-понятійній формі», – зазначає В. Здоровега [7, с. 72].

Кожен створений матеріал має свою ідею, закладену автором. Неможливо створити журналістський матеріал не маючи інформаційний привід, задуму та ідеї.

Назва матеріалу	Ідея
1. Чи є в Україні цікаве кіно?	«Гуцулка Ксеня», «Іловайськ 2014. Батальйон «Донбас»», «Захар Беркут», «Додому» – українські фільми, які з'явилися

	<p>на екрані в 2019 році. Кожен фільм є частина справжньої історії українців. Нагадують про те, що відбулося, щоб ми не повторювали це в майбутньому.</p>
<p>2. Зміна майбутнього за сім гривень</p>	<p>У нашому місті є велика проблема з маршрутними таксі і щодо якості перевезень, і щодо безпеки руху.</p> <p>Поспілкувавшись з мешканцями міста, стало зрозуміло, що всі невдоволені перевезенням та комфортом. Також люди розповіли, як можна покращити маршрутки.</p>
<p>3. Як виховати силу волі?</p>	<p>Сила волі це здатність протистояти короточасним спокусам заради довгострокових цілей.</p> <p>Розповідається, що ніколи не потрібно опускати руки. А головне – це вірити в себе і чекати, що вийде із цих ваших намагань.</p>
<p>4. Не всі спроможні вчитися на відмінно</p>	<p>У кожної людини лежить душа не до всього, особливо до навчання. З малечку у кожної дитини відкриваються свої таланти, але ж це необов'язково виражається в академічних досягненнях.</p>
<p>5. Сумчани вимагають поставити світлофор в центрі міста</p>	<p>Сумчани хочуть, щоб центр міста був безпечніший та спокійніший. Була навіть створена петиція, щодо встановлення світлофора «На вимогу», але її не підписала необхідна кількість.</p>
<p>6. Творчість дає поштовх до вершин</p>	<p>Сумчанка, поетеса, акторка, яка взяла участь у «Ніч у музеї» – Анастасія Бабюк. Ми</p>

	<p>поспілкувались з нею та дізнались про її перший вірш, життєву філософію та відношення до театру.</p>
<p>7. Відкриття «Романтики» у Сумах</p>	<p>Реконструкція молодіжного центру «Романтика» у Сумах тривала майже чотири роки і ось вона завершена.</p> <p>«Романтика» надає можливість для проведення навчальних програм, тренінгів, інтерактивних лекцій, фестивалів, концертів, шоу програм, змагань, також планують проводити не лише міські заходи.</p>
<p>8. Сумчани вийшли на мітинг проти «Червоної зони»</p>	<p>Оскільки кабмін ввів у Сумах та області карантинну «червону зону», місцеві підприємці організували мітинг під стінами міської ради на площі Незалежності.</p>
<p>9. Відкриття фонтану на Театральній площі</p>	<p>У Сумах менш ніж за півроку завершили один з наймасштабніших проєктів 2020 року. На площі оновили все: від пішохідних зон до освітлення.</p>
<p>10. Універсальний дизайн. Чи є доступним сьогодні м. Суми?</p>	<p>Інвалідність є проблемою багатогранною. Сьогодні в багатьох країнах соціальна політика щодо людей з інвалідністю змінилась. Однак чимало країн, зокрема й Україна, не покращують соціальну умов щодо людей з інвалідністю.</p>
<p>11. Фермерство по-сумськи</p>	<p>Дрібне фермерство дало старт промислового розвитку Японії, Південної Кореї, Тайваню та Китаю. Працьовитість селян теоретично могла б запуснути</p>

	реактивний двигун українського економічного дива. Але державі потрібно провести правильні налаштування і нарешті запусити ринок землі.
12.Чому річка соромить наше місто	У центрі нашого міста є чудова річка Сумка. Вона є нашою гордістю. Але за останній час перетворилася в забруднене болото. А все, що змогла зробити влада, це перевірити на наявність бактерій у воді.
13.Перша сесія	Є такий жарт: доки не складеш сесію – ти ще не студент. Студенти Сумського державного університету поділилися своїми враженнями та розповіли, чи насправді іспити в університеті такі страшні.

Отже, кожен матеріал, представлений для бакалаврської роботи, має свою акторську ідею та інформаційний привід.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Бикова О. Соціальний репортаж в сучасних українських виданнях: тематична палітра та проблематика [Електронний ресурс]. Слова у контексті часу. URL: <https://elib.bsu.by/bitstream/123456789/106195/1/Bikava.PDF>
2. Виртосу І. Як розповідати про інвалідність [Електронний ресурс]. URL: <https://medialab.online/news/yak-rozpovidaty-pro-invalidnist/>
3. Вихрстюк Н. Соціальна журналістика як галузь суспільної діяльності: вплив та взаємодія з соціумом. *Тернопільський науковий вісник*. 2018. Вип. 31. С. 23–24.
4. Гурчіані Х. Д. Особливості висвітлення соціальної проблематики сучасними українськими ТV у контексті глобальних світових тенденцій: автореф. дис...канд. наук із соц. ком.: 27.00.04. Дніпропетровськ, 2016. 18 с.
5. Додатко Д. В. Концепція соціально відповідальної преси в журналістці [Електронний ресурс]. *Актуальні питання сучасної науки*. 2016. URL: <http://molodyvcheny.in.ua/files/conf/other/11june2016/83.pdf>
6. Жарких М. І. Облік обсягу і вартості електронних видань [Електронний ресурс]. Персональний сайт. 2009. URL: <https://www.mzharkikh.name/uk/ITechnologies/AccountingEPublications.html>
7. Здоровега В. Теорія і методика журналістської творчості: підручник. 2-ге вид., переробл. та допов. Львів: ПАІС, 2004. С. 72.
8. Зіненко О. Специфіка взаємодії журналістів та громадськості при висвітленні публічних подій соціальної тематики. *Вісник Львівського університету*. 2020. Вип. 48. С. 67–75. URL: https://mgzhyt.ucoz.ru/ld/0/31_Visnyk_48_web.pdf#page=68

9. Карпенко В. Газетні жанри як комунікативні форми журналістики : текст лекції для студентів Ін-ту журналістики. К. : Інститут журналістики, 2002. 37 с.
10. Карпенко В. О. Журналістика : основи професійної комунікації : навч. посіб. К. : Нора-прінт, 2002. 348 с.
11. Крейг Р. Інтернет-журналістика: робота журналіста та редактора у новинах ЗМІ / Р. Крейг; пер. з англ. А. Іщенко. К. : Києво-Могилянська академія, 2007. 324 с.
12. Лаврик О. В. Основи журналістики: навч. метод. посіб. Х. : ХНУ ім. В. Н. Каразіна, 2008. 73 с.
13. Михайлин І. Л. Основи журналістики : підручн. 5-е вид., перероб. та доп. К. : Центр учбової літератури, 2011. 496 с.
14. Михайлин І. Л. Основи журналістики: підручник: видання третє, доповнене і поліпшене. К. : ЦУЛ, 2003. 284 с.
15. Москаленко А. Теорія журналістики: навчальний посібник. К.: ЕксОб, 2002. 335 с.
16. Словник журналіста : терміни, мас-медіа, постаті / за ред. Ю. Бідзілі ; М-во освіти і науки України, Ужгород. нац. ун-т. Ужгород : Закарпаття, 2007. 223 с.
17. Соколова К. Мовні особливості текстів журналістики співучасті: соціальні проблеми [Електронний ресурс] *Стиль і текст*. 2017. № 1 (17). С. 86–101. URL : https://www.researchgate.net/profile/Kateryna-Sokolova/publication/338949713_Language_Peculiarities_of_Participatory_Journalism_Texts_Social_Problems/links/5e3424fa299bf1cdb900cf76/Language-Peculiarities-of-Participatory-Journalism-Texts-Social-Problems.pdf
18. Тертычный А. А. Жанры периодической печати: учебн. пособ. М.: Аспект Пресс, 2002. 352 с.
19. Шендеровський К. Інституалізація соціальної журналістики в Україні [Електронний ресурс]. *Наукові записи Інституту*

журналістики. 2014. Т. 57. С. 88–96. URL:
file:///C:/Users/0982~1/AppData/Local/Temp/Nzizh_2014_57_19.pdf

20. Шендеровський К., Ковальова Т., Бондаренко І. Права людини та мас-медіа в Україні: збірник конспектів лекцій. Київ : Інститут журналістики КНУ імені Тараса Шевченка, 2018. 258 с.

II. ІНФОРМАЦІЙНИЙ ПРОДУКТ

Універсальний дизайн. Чи є доступним сьогодні м. Суми?

Інвалідність – є проблемою складною, безпосередньо пов'язаною і з рівнем економічного, політичного, соціального розвитку суспільства, його культурою, освітою, мораллю, релігією.

За останнє десятиріччя соціальна політика багатьох європейських країн щодо осіб з інвалідністю зазнала суттєвих змін. Ставлення до цієї соціальної групи людей, як до пацієнтів, якими необхідно лише опікуватися, і які не можуть долучатися до активного суспільного життя, змінилося на ставлення до них, як до повноправних членів суспільства, що мають рівні права з іншими громадянами країни.

Однак ще чимало країн світу, зокрема й Україна, при формуванні державної соціальної політики стосовно людей з інвалідністю враховують ці зміни, а ще надають пріоритетного значення «медичному», а не «соціальному» підходу до проблеми. Це позначається на змісті та якості заходів, спрямованих на зменшення негативних наслідків видимої та невидимої «інвалідності».

У різні історичні періоди до людей з інвалідністю ставилися по-різному, частіше з упередженням, дискримінаційно. Вважали, що їх вади є містичними або навіть мають демонічне походження.

На разі думка суспільства дещо змінилася. Більшість ставиться до людей з інвалідністю як до рівних собі і вважають їх такими ж членами суспільства, які можуть так само працювати та бути соціально активними.

Люди з інвалідністю потребують більшої уваги, але не як до хворих, а до тих, яким потрібна доступність простору і універсальність дизайну.

Наприклад, простір багатьох європейських країн пристосований, аби усі люди могли пересуватися без проблем. Прокладено рівні тротуари, світлофори обладнано звуковими сигналами, зроблені зручні з'їзди на проїжджу частину та вмонтовано на тротуарах спеціальну плитку для людей з порушенням зору. Також для кращого та швидкого пересування людей на інвалідних візках,

батьків з дитячими візочками тощо використовуються великі автобуси, обладнані мобільними пандусами.

Натомість в Україні існує величезна проблема щодо забезпечення універсального дизайну простору та доступності. Візьмемо для прикладу наше місто Суми.

Не у всіх магазинах, аптеках, державних установах є пандуси для в'їзду, їздять старі тролейбуси та автобуси, до яких не зможуть заїхати люди на візках, а якщо транспортні засоби й обладнані мобільними пандусами, то більшість із них не працює. Тротуари в місті (особливо на його околицях) необлаштовані, а є навіть такі, якими фізично здоровій людині важко пересуватися, не кажучи про те, як будуть пересуватися люди, які їздять в колясках, чи батьки з дітьми, іншим видом велотранспорту.

Можна довго перелічувати проблеми людей з інвалідністю, однак варто розуміти одне – люди з інвалідністю не потребують великих змін, але для їх комфортного проживання у місті потрібно зробити хоча б зручне пересування і його доступність. Не у кожного є можливість купити інвалідний візок з електроприводом. Деякі люди крутять колеса руками та намагаються з труднощами дістатися місця призначення.

Така ситуація не тільки у місті Суми, багато міст, в яких також відсутній комфорт, доступність та універсальний дизайн. На це потрібно звернути увагу владі. Адже ці люди такі ж члени суспільства, вони можуть працювати, пересуватися та жити щасливим життям.

Чи є в Україні цікаве кіно?

Зовсім не складно взяти до рук підручник і прочитати історію нашої країни, але цікаво, якою постає наша держава в українському кіно.

Нещодавно більшість українців говорили, що наше кіно нічого не варте. Погодитися з ними чи ні – це ваша справа. Оглянемо українські фільми прокату 2019 року. Якою буде ваша думка?

Всі знають, що в Україні найгарніші дівчата. Вони приваблюють своєю красою, милують очі. Чи не тому американець приїхав саме за українською дівчиною?

«Гуцулка Ксеня». Ця комедія-мюзикл вийшла у прокат 7 березня 2019 року. «Гуцулка Ксеня» – це красиві Карпати, елегантний гумор, трохи детективу і неочікувані сюжетні розв’язки. Картина фільму досить проста: з Америки до Ворохти прибуває група американців із важливою місією – знайти наречену для молодого Яро, який отримає за батьковим заповітом мільйон доларів, якщо одружиться зі свідомою українкою.

Комедія-мюзикл «Гуцулка Ксеня» не вантажить голови глядачів. Лише закінчується рядком про те, що за рік, у 1939-му, розпочнеться війна...

Майже так само закінчилося спокійне життя українців у 2014 році, коли почалася війна на Донбасі. І до сих пір ніхто не може подумати, коли і як вона закінчиться.

Війна – дуже складне слово, від нього йдуть мурахи по шкірі і не хочеться, аби таке слово існувало. На разі саме війна – головна проблема в країні, і більшість фільмів саме на цю тему. Дуже складний фільм саме про війну вийшов у прокат 29 серпня – в День пам’яті захисників України, які загинули в боротьбі за її незалежність, суверенітет і територіальну цілісність.

«Іловайськ 2014. Батальйон «Донбас». Драма з детективним сюжетом «Іловайськ 2014. Батальйон «Донбас» – це реальна історія мужності і, незважаючи на обставини, людяності добровольців, які воювали у районі Іловайська спекотним літом 2014-го.

Сценарій виник із розповідей командира штурмової групи батальйону «Донбас» Тараса Костанчука, якого донині побратими з повагою називають легендарним Бішутом.

Львівська трагедія сповнена тривоги та багатьох реальних подій, які стосуються кожного. Героїчні моменти тієї трагедії показали у фільмі, аби кожен знав, що не так просто дістається наша свобода. З кожним днем наші хлопці та дівчата захищають свої країну. Ця ситуація, яка показана у фільмі, є не останньою в історії країни.

Однією з таких історій є також екранізація повісті «Захар Беркут», яка вийшла 10 жовтня на українські екрани. «Захар Беркут» – дія фільму розгортається в 1241 році в українських Карпатах на чолі зі старійшиною Захаром Беркутом, на землі які претендує боярин Тугарин Вовк.

Сімейство могло б уникнути сварки і питання було б вирішене, якби над ними не нависала ще одна загроза військо монголо-татар, яке швидко рухається в сторону Тухлі і не дає вирішити ситуації. Від повісті Івана Франка, взятої за основу фільму, залишився лиш кістяк, на який нанизуються нові сюжетні лінії і події.

Продивившись фільм, можна побачити мотиви кохання, щастя майбутнього та спокійне життя українців. Порівнявши фільм з сьогоденням можна побачити круговерть подій, які відбуваються з нами.

Ніхто ніколи не замислювався, що все йде по колу? Адже з давніх давен історія повторюється. Можливо вона хоче навчити наших людей не наступати на ті ж граблі!

Нещодавно в нас відібрали частину «нас». Крим – це наше, і дуже важко усвідомлювати анексованість цієї території. Дорога «додому» складна, особливо при втраті сина. Від 7 листопада можна подивитися та відчути всі переживання фільму «Додому».

Перший повнометражний режисерський дебют Нарімана Алієва «Додому» оповідає історію кримського татарина, Мустафи, що їде в Крим ховати свого первістка, разом з ним їде другий його син – Алім.

За своїм характером фільм можна віднести до роуд-муві, історії дороги, проте при цьому вона виглядає цільною, і, головне, – самобутньою. Історія створена цілком реально, в якій лише в кількох моментах виникають питання до логіки.

Полотно сучасної України в фільмі – хабарництво, бюрократія, згадки про війну, про яку говорять пошепки і яка існує ніби в іншому вимірі, занепад маленьких містечок, розквіт дрібної злочинності, яка є чимось саме собою зрозумілим. При всьому цьому автори показали реалістичний сюжет, і тон розповіді налаштований на гарне сприйняття.

Кожен фільм є частиною справжньої історії українців. Це безмежний період часу, за який відбувалося безліч втрат, кохання, війн та смутку з нотками щастя. Але все, що не відбувається, все це є нашою історією, про яку ніхто з нас не забуде.

В силу ситуацій, які трапляються у нас в країні, можна сказати, що все повторюється з минулих століть, але ніхто не вчиться на своїх помилках і не замислюється про наслідки. Доки ми не зрозуміємо, що ми робимо не так, все це буде повторюватися. Замисліться, що буде з нами, якщо не змінити свої дії?!

Творчість дає поштовх до вершин

Сумчанка, поетеса, акторка, яка брала участь у «Ніч музею», – Анастасія Бабюк розповідає про перший вірш, життєву філософію та місце в театрі.

Анастасія, розкажіть про своє дитинство: де ви народились, коли почали писати вірші та займатися творчістю?

Народилася та певний час проживала у Луганській області. Потім переїхала у Суми, щоб вступити до університету. Свого першого вірша я склала, коли мені було сім років, дуже добре пам'ятаю той день. Було літо, я бавилась зі своєю собакою. Вирішила перепочити і сіла на лавку. Сиділа і думала: «От, якби мій пес вмів розмовляти. Мені б так добре було бавитись, я б розуміла його». Я, правда, не розумію, як в моїй голові склався вірш, але я прибігла додому і сказала мамі, що написала куплетик віршику:

Мій пес мені шепоче,
Мій пес мене лоскоче,
Мій пес так сильно лає,
Та Мене він не ображає.

Як ви поєднуєте поезію, психологію та акторську діяльність? Чи взаємодіють ці сфери в вашому житті?

Після закінчення Сумського педагогічного університету за спеціальністю психолог я вже 2 роки працюю за фахом, а починала свою трудову діяльність дитячою ведучою, акторську – у «Графарет», коли іще навчалася в університеті.

Багато хто дивується з такого поєднання, але воно має свої плюси. От мені подобається, коли малий текст вірша вміщує багато змісту і в цьому мені допомагає конкретність і чіткість. Коли працюєш над постановою, то вишукуєш в собі ті емоції, які потрібно передати глядачеві. А коли ти

вживаєшся у роль, тоді допомагає і психологія, і те що пишу вірші. Все це поєднується і виходить гарний живий персонаж.

Як ви можете описати процес написання своїх віршів? Як вони до вас приходять?

Спершу приходять емоції. Надихнути може будь-що: подія, природа, зустріч, пост в соцмережах. Для мене вірші, як віддушину, я через них звільняю свої емоції.

А от стосовно акторської гри, бували такі моменти, що не одразу змогла вжитися в роль. Частенько таке буває, довгенько не приходять ті емоції, які потрібно. Але аби вжитися в роль, доводиться прикласти багато зусиль, щоб донести до глядача всі ті хвилюючі, щасливі чи сумні моменти.

Ви думаєте про читача, глядача, коли пишете вірш чи граєте у виставі?

Ні, я не думаю про те, чи хтось зрозуміє чому так. Я передаю на папір свою картину. А стосовно персонажів у виставі, якщо є ця емоція в мого персонажу, то може бути і в мені.

Коли настає той момент, коли людину називають талантом?

Чесно кажучи, навіть не знаю. Моя матуся називала мене так з дитинства. Але я не вважаю себе талантом, я звичайна дівчина, яка крокує до своєї мрії. У дитинстві я кожного дня змінювала своїх кумирів, а сьогодні намагаюся бути собою – оригінальною, індивідуальною.

Складно було виступати на виставі в «Ніч музею»?

Як для мене, чим ближче до тебе глядач, тим більше емоцій зможеш передати йому. А у цій виставі ми ходили серед них, змінювали локації та можна сказати «чудили, як могли». Як на мене, всі театри повинні бути серед людей.

Дякую Вам за щирі відповіді, і нехай натхнення не покидає вас у вашій творчості.

Відкриття фонтану на Театральній площі

У Сумах завершили один із наймасштабніших проєктів 2020 року – реконструкцію Театральної площі.

Менш ніж за пів року на площі біля Сумського національного академічного театру драми і музичної комедії ім. М. С. Щепкіна оновили все: від пішохідних зон і до освітлення.

За словами мера Олександра Лисенка, реконструкцію запланували ще торік, коли від ремонту житлових кварталів мали перейти до наведення ладу в центрі міста.

Головним завданням ремонту було те, аби площа залишалася зоною відпочинку, де сумчани та гості міста могли б проводити вільний час.

Комплексного ремонту Театральна площа чекала більше двадцяти років. На разі, вона повністю оновлена. Головною її окрасою стали модернізовані динамічні фонтани з різнокольоровим підсвічуванням.

Проєкт передбачав будівництво нових зон відпочинку, заощення тротуару, сучасне освітлення, заміну лавок, а також облаштування газонів із системою автоматичного поливу.

Надалі на площі висадять нові молоді декоративні дерева і кущі, дообладнають та висадять на клумбах квіткові композиції.

Реконструкція цього об'єкту є елементом якісного перетворення краси центру міста. За словами мера міста, на цьому не збираються зупинятися та будуть реконструювати різні культурні та історичні локації в місті.

Фермерство по-сумськи

Невелика земельна ділянка поблизу Сум забезпечує життя сім'ї з чотирьох чоловік, дозволила оплатити здобуття вищої освіти дітей і дала стартовий капітал для бізнесу.

Дрібне фермерство дало старт промисловому розвитку Японії, Південної Кореї, Тайваню та Китаю. Працьовитість селян теоретично могла б запуснути реактивний двигун українського економічного дива. Але державі потрібно провести правильні налаштування і нарешті запуснути ринок землі.

Правильна земельна реформа дає поштовх до зростання і промисловості. Більшість азійських транснаціональних корпорацій вирости саме як виробництва для нового класу платоспроможних фермерів.

Ми вирішили завітати до одного села під Сумами, аби запитати фермера «чим відрізняється корова від трактора?» О 7 ранку ми на фермі, тут ранкове доїння. Дорогою замилювалися сходом сонця, в Бобрику познайомилися з господинею Галею, яка утримує 3-х корів – Мальвіну — найстаршу корову, Квітку та улюбленицю Красуню, яка є найменшим телям.

У селі стада немає, тому жінці доводиться щоранку шукати місце, де б припнути тварин.

– «Ось так і бігаю зранку по селу з молотком, кілками і цепкою, о 4:30 ранку прокинувшись, – розповіла нам похапцем Алла.

На вході до ферми нас зустрічав господар та декілька кошенят, які хвостиком бігали за своїм господарем. У нас почалася екскурсія, на якій ми дізналися багато чого цікавого. Зараз на фермі утримують 600 голів, із яких 320 – дійне стадо. Не так давно було оновлено доїльне обладнання. На фермі є два дійних корпуси. Один із них нещодавно запустили після капітального ремонту. Придбали 3 нових трактори, аби утримувати господарство та плантації землі, на яких висаджують буряки, овес, інші зернові та багато чого

іншого. Все це потрібно фермеру, адже він надає роботу для селян та виробляє кожен день молочну продукцію.

Спілкуючись ми задали декілька питань, які цікавлять українців.

– **Є така інформація, що у Вас цей бізнес давно, це правда?**

– Ми корови зберігали ще з часів колгоспів. Коли вони розпадалися, була тенденція поголовного скорочення тваринництва. Я тоді подумав: «А що ж буде з людьми? Вони ж втратять роботу». Вирішив зберегти господарство, залишити людей на роботі. Так було створено «Ферму». Потім були важкі часи, ледве виживали, але поголів'я не скоротили.

– **Дійсно, були складні часи реформ і доводилося чимось жертвувати. А зараз у Вас багато людей працює на фермі?**

– «На разі в мене приблизно 200 осіб. Дехто працює в полі, хтось біля корів та працівники офісу».

– **Що краще корова чи трактор?**

– Я гадаю, що без техніки ми б не змогли утримати стільки корів, не збудували провідну ферму, яка працює на експорт в різні міста. Не могли б обробляти землю та годувати худобу. Корови без техніки ніщо, так само, як техніка без корови. У мене все працює на благо одне одному».

– **А й дійсно, все повинно допомагати одне одному. На вашу думку, аби було реформовано сільське господарство, Україна змогла б вийти на новий економічний рівень?**

– Все в наших руках, більше праці – більше можливостей!»

Завдяки розвитку сільського господарства, можна зазначити, що є розвиток економіки, медицини, техніки та іншого. Немає нічого, що не пов'язане в ланцюг життя. Розцвіте Україна – розцвітемо і ми!

Чому річка соромить наше місто?

Щороку стан річок, озер і підземних вод в Україні погіршується. Причиною цього є ряд проблем: забруднення водою викидами з підприємств, надмірне використання природних ресурсів, замулення та заростання водою.

Нинішня екологічна ситуація в Україні, яка формувалась впродовж тривалого часу через нехтування об'єктивними законами розвитку і відтворення природних геосистем, характеризується як кризова. Територія України відзначається надмірним техно- і антропогенним навантаженням на природне середовище та високим ступенем його забруднення.

Не винятком забруднення є міста різних регіонів України: Суми, Чернівці, Шостка, Бердянськ, Мелітополь та інші. Говорячи про наше місто можна сказати чимало красивого та є й проблеми, на які не реагуємо і не змінюємо.

Подивившись на красу міста Суми, можна побачити чудовий дитячий парк, величезні торгові центри, безліч ресторанів, цікаві будинки, тихі зелені вулиці, широка річка Псел, які є нашою гордістю.

Та річка Сумка... Чудова річка, яка знаходиться в самому центрі міста. Саме від цієї річки та трьох сумок, за однією з легенд, і пішла назва міста.

Про яку екологію може йти мова, якщо наша гордість перетворилася в забруднене болото? Дивлячись на світлини 1998-2004 років, милуєшся красою цієї річки! Ходити до берега годувати качок, сидіти в тіні красивих дерев, робити яскраві світлини любили сумчани.

А що робиться з нею зараз? Проходячи мостом до вулиці Горького чи до проспекту Шевченка, бачиш безліч пляшок, паперу, різноманітного сміття, яке лежить поверх очерету. Качок вже немає, вони любляють плавати, а по такій річці, де сам мул, – не можливо плавати, по ній можливо ходити, і ще трішки часу і люди зможуть робити це!

Що робити з красою нашого міста? Якщо наша гордість тоне в мулі минулих років.

Проходячи повз річку більшість з нас говорить: «Чи складно її почистити? Привести в чистоту?» або «Де наші чиновники? Куди вони дивляться? Чи можна соромити нашу гордість?», «В цій річці багато бактерій, її перевіряють? Вона ж втікає в річку Псел!»

У зв'язку з підозрою на можливе забруднення р. Сумка, спеціалістами Сумського міського управління Головного управління Держпродспоживслужби в Сумській області поблизу мосту Харитоненка, що розташований по вулиці Троїцькій (між поворотом з вулиці Героїв Сумщини та садибою Харитоненків), були відібрані зразки води із вказаної водойми.

Це все, що влада змогла зробити. Не почистити, не вирвати очерет, а лише взяти зразки води! Жодна акція не привернула уваги владних структур міста до проблеми очищення цієї водойми.

Коли ж ця річка у центрі нашого міста буде його окрасою? Питання залишається відкритим.

Та, можливо, це не річка соромить наше місто, це ми соромимо його, байдужістю, бездіяльністю та пихатістю, що хтось зробить це за нас!

Перша сесія

Є такий жарт: доки не складеш сесію – ти ще не студент. Але студенти Сумського державного університету успішно впоралися із іспитами. Вони поділилися своїми враженнями та розповіли, чи насправді іспити в університеті такі страшні.

Харченко Валерія: «До наступної сесії готуюся та ходжу на пари!»

«Сесія прийде неочікувана» – слова викладача, що на початку навчання звучали смішно, а перед сесією стали правдою. Ну що ж, до першого іспиту лишилось декілька днів, саме час почати готуватись. Збираю всі сили та йду вчити проблематику ЗМІ та журналістські жанри. Іспит видався складним, що температура піднялась, голова болить, нудить і я не можу виконати елементарних завдань. Я не виконала частину завдань, тож отримала оцінку «добре».

Настає другий іспит – англійська мова. Вирішую, що на підготовку до до нього виділяю тиждень. Два дні до іспиту: ніби все вивчила. На іспиті білет попався наче непоганий. Я склала успішно! Відчуття щастя переповнюють мене і нарешті – відпочинок. Для себе я зробила такі висновки: наступної сесії буду готуватися впродовж навчального року.

Петренко Сніжана: «Найважливіше – це твоя голова».

Для мене сесія буде великою проблемою. Є предмети, які я знаю добре, а є такі, які зовсім не розумію. Але завдяки викладачам, я все зрозуміла та підготувалася. Я зрозуміла, що для того, аби не «зубрити» перед сесією, треба вчитися впродовж року. До сесії просто треба готуватися. Оцінки не є головними, найголовніше те, що ти запам'ятав та навчився впродовж семестру.

Максим Кучеренко: «До англійської готуватимусь краще».

Іспити не були важкими. Усе, що було на сесії, нам старанно пояснювали викладачі. Цікаво було готувати соціопитування на ділову мову та комунікативні технології. Єдині проблеми у мене з'явилися на іспиті з

англійської, бо не вистачило часу, щоб дописати кілька завдань. Проте я розумію, що за такі знання було справедливо отримати оцінку «добре», наступного разу готуватися буду краще.

Кучеренко Анна: «Аби досягти успіху на сесії, потрібно мати конкурента та докласти всіх зусиль».

Цього семестру іспитів не було, але складнощів – безліч. Я навчаюсь за індивідуальним графіком та не відвідувала занять. У мене є диплом з Машинобудівного коледжу, і нас там навчали майже всіх предметів, які викладають зараз. Перед сесією я розуміла, що не впораюся. На допомогу мені прийшла наснага, суперництво із собою. Я завжди говорю собі: «Ти все зможеш, ти ж не якась там дівка, що піде плакати при першій поразці!» І це допомагає кожного разу. Зібравши всі свої сили, вступила в бій із сесією. Найважливіше – те, що я сама собі дала «пендаля», аби закрити сесію добре. Найголовніше, що я винесла з цієї сесії – ніхто не зробить за тебе.

Після закінчення сесії студенти вже з новими силами продовжили навчання. Тим більше, на початку семестру їх чекають нові викладачі, цікаві предмети, практика і звичайно перемога з наступною сесією.

Сумчани вийшли на мітинг проти «Червоної зони»

У Сумах місцеві підприємці організували мітинг під стінами міської ради на площі Незалежності.

Кабмін ввів «червону зону» на всю область, через це буде закрито заклади харчування, розважальні центри, спортивні зали, припинення руху маршрутного таксі та введено повністю масковий режим.

За словами мітингуючого Олексія, підприємці понесуть величезні втрати при закритті закладів, тим більш починається опалювальний сезон, і це збільшить витрати.

Мер міста Олександр Лисенко вийшов до підприємців та заявив, що місцева влада не може пом'якшувати введенні Кабміном обмеження.

Протестуючі повідомили що за минулі місяці карантину, вони не змогли розплатитися з боргами. І при закритті не зможуть виплачувати заробітну плату.

Представники від підприємців області повідомили, що не збираються зачиняти заклади на карантин з понеділка. І вимагають знайти рішення цієї ситуації та продовжать мітинг до скасування «червоної зони».

Відкриття «Романтики» у Сумах

Реконструкція молодіжного центру «Романтика» у Сумах тривала майже чотири роки. І нарешті реконструкція завершена.

У будівлі площею більше 2 тис. м² зміцнили фундамент, полагодили систему опалення, відновили стіни та підлогу, виконали масштабні ремонтні роботи ззовні і всередині. На першому поверсі зробили роздягальню, санвузли, душові, кімнати для занять, танцювальний зал. На другому поверсі створили концерт-хол, гримерки, кафе. У будівлі встановили пандус, а надалі збираються збудувати підйомник для людей з інвалідністю, аби вони змогли піднятися на 2 поверх.

За словами Віри Мотречко, в молодіжному центрі «Романтика» планують проводити не лише міські заходи, а й всеукраїнські.

«Романтика» надає можливості для проведення навчальних програм, тренінгів, інтерактивних лекцій, фестивалів, концертів, шоу-програм, змагань.

Директор міського Центру дозвілля молоді Ігор Ганненко розповів, що наразі центр можна використовувати для весільних церемоній.

У звичайному режимі «Романтика» буде працювати з 9:00 до 18:00, а в разі проведення якихось заходів – і довше. Перший масовий захід відбудеться – конкурс краси «СтудМіс Сумщини-2020».

Не всі спроможні вчитися на відмінно

На разі в Україні відбувається зміна концепцій та програм щодо вивчення предметів в загальноосвітній школі у зв'язку з переходом на профільне навчання, як це відбувається в країнах ЄС. Через це необхідно звернути увагу як на європейський досвід вирішення цих питань, так і на вже напрацьовані тенденції в Україні за роки незалежності.

Ще здавна вчителями були люди при церкві, де викладалося письмо, математика і найголовніше – релігія. Це все перейшло і в наш час, все за тими ж правилами, потрібно вчитися, знати все на світі та головне ніколи не відвертатися від знань.

Під час викладання у школі майже кожен вчитель хоче, аби учень вивчив цей предмет на відмінно. Але у кожної дитини різні здібності та нахили, та й душа лежить не до всього. Учні не завжди все розуміють, вибирають те, що їм цікаве, а чогось вони взагалі не сприймають.

Закінчуючи школу, кожен випускник замислюється над тим, яку дорогу в житті обирати, ким бути, куди піти вчитися. А це, безперечно, дуже важливо, адже від його першого самостійного рішення залежить багато майбутніх рішень і особливості самостійного життя.

Із малечку в кожній дитині розкриваються свої таланти, комусь подобається спорт чи музика, а комусь наука та діяльність на покращення життя в країні. Проте проявити, а більше реалізувати свій талант можливо за певних умов. Саме коли дитина починає працювати з кваліфікованим педагогом, який вдало підбирає методи і прийоми роботи, знаходить підходи, аби ці здібності та таланти удосконалювати та розвивати. Тому лише за умови поєднання в навчальному процесі певних факторів і наполегливої роботи обох сторін можна уможливити повноцінне відчуття та усвідомлення дитиною цінності і важливості застосування у житті своїх найкращих якостей і здібностей.

Але ж талант дитини не обов'язково виражається в надзвичайних академічних досягненнях. Він може бути пов'язаний із іншими рисами його особистості. Адже чимало ми зустрічаємо дітей, які не мають ніякого хисту до засвоєння навчальних академічних предметів, та водночас серед них є талановиті музиканти, художники, співаки, спортсмени тощо.

Найголовніше зрозуміти змалечку, що до душі вашій дитині, ким вона хоче бути і яке майбутнє для себе планує. Адже кожен учень – це особистість, у якої є своя думка та побажання. Неможливо все знати на відмінно та бути однозначними у своєму життєвому виборі.

Тому навчання на відмінно не є головним в житті. Головне – правильно обрати шлях, яким ти будеш йти далі, зі своїми правилами та вимогами. Чому потрібно навчитися в школі – це життю, вмінню будувати плани, визначати пріоритети, комунікувати і вміти знаходити вирішення проблем. А всього іншого буде вчити життя. Проте кожному самостійно варто обирати дорогу.

Сумчани вимагають поставити світлофор в центрі міста

Проходячи центром міста Суми можна спостерігати багато чого цікавого: сварки людей, поцілунки, веселих дітей, студентів, які голосно обговорюють нагальну проблему – відсутність регульованого пішохідного переходу біля McDonald's. Тут і невдоволені водії обурено чекають, доки «черепахи» перейдуть через дорогу. Все це набридло як водіям, так і пішоходам. Сумчани хочуть щоб центр міста був безпечнішим та спокійнішим.

«Пропоную встановити світлофор «На вимогу» на переході McDonald's – універмаг «Київ». З інтервалом роботи 120-150 секунд режим очікування після натискання кнопки, 30-40 секунд перехід. Дуже аварійній перехід!», – пише автор петиції Жульов Дмитро Дмитрович.

І кожен сумчанин погодиться зі словами Дмитра, що можна встановити світлофор на вимогу, щоб полегшити життя всім та огородити їх від нещасних випадків. На цьому переході відбувалося безліч нещасних випадків з пішоходами та автомобілями, і кожного разу на це не звертали увагу, ніяк не вирішували проблему з нерегульованим переходом.

На сайті онлайн-петицій зареєстроване звернення, у 2019 році була складена петиція «Світлофор за вимогою». На той час з 250 необхідних голосів було зібрано лише 103.

Дуже складна ситуація з нерегульованим переходом біля універмагу «Київ», багато людей скаржаться і вимагають, аби «зробили хоча б щось». На той час Жульов Дмитро склав петицію, аби припинити знущання над водіями та пішоходами. Але все в порожнє. Необхідно дбати про безпеку своїх рідних та друзів. Хіба було складно проголосувати? Ця петиція була поширена через соціальні мережі. Потрібно було лише перейти на посилання та проголосувати.

Тож перш ніж обурюватися та кричати, потрібно почати діяти. Як би на той час у 2019 році проголосувало 250 осіб, на сьогоднішній день на нерегульованому переході стояв би світлофор за вимогою.

Зміна майбутнього за сім гривень

Кожна людина ходить на роботу, їздить до школи, водить свою малечу до дитячих садочків. Але ніхто з них не впевнений, що вчасно потрапить до призначеного місця. А все ж таки доведеться їхати та тому чи іншому міському транспорті, буде це маршрутка, автобус чи тролейбус. У нашому місті ти не впевнений, що не випадуть двері, не відвалиться колесо, не буде йти дощ в середині маршрутки, і ніхто не буде стояти в тебе на нозі і нарікати на відсутність простору.

Вся проблема не у водіях маршруток, які виконують обов'язки: водія, кондуктора, касира, бухгалтера, прибиральника, слюсаря, механіка. Проблема в їх керівниках та діях влади, яка дозволяє ФОП регулювати транспортом. Нашому місту потрібно купувати не маршрутки, а тролейбуси та автобуси. Та врегулювати рух транспорту по часу, а не коли за хочуть – тоді поїдуть.

Кожен з нас хоче зробити своє життя комфортним. І платити суму за належні умови, речі та позитивні емоції. Зробивши опитування жителів міста Суми з'ясувалося те, що люди хочуть отримувати послуги комфортного перевезення.

На задані питання більшість відповіла таким чином:

– Що саме вас не влаштовує в міському транспорті?

Відповіла студентка Аграрного університету Марина: «В маршрутках, які перевозять людей містом Суми, замало місця, особливо вранці. Таке враження, що ми в «консервній банці». Поставили б на маршрут не малі Рути, а великі автобуси, в які помістилися б і студенти, і люди, які їдуть на роботу, і пенсіонери.

– Зручно Вам чекати транспорт на зупинках?

Анастасія: «Транспорт ходить в різнобій, іноді приходиться чекати через кожні 10 хвилин, а іноді доводиться чекати і до півгодини. І в цій маршрутці людей, що не втиснутися. А насправді це так, доведеться ще з півгодини чекати на

наступну. Потрібно зробити чіткий графік руху. Або, як альтернативу цій ситуації, на ранок випускати на маршрути весь арсенал техніки».

– Як їхати в транспорті з дитиною? Пристосовані маршрутки чи автобуси для їх перевезень?

Марія, мати 3 дітей: «Більшість часу ми ходимо пішки, тому що в мене старша донька, якій 8 років та близнюки, хлопчики 5 місяців, вони завжди знаходяться у дитячому візочку. Іноді чекаємо тролейбус, на якому можемо доїхати, але не завжди є місце для візочка».

– Як Ви ставитеся до передавання грошей за проїзд?

Людмила: «Іноді це нестерпно, ти увійшов останнім до маршрутки, тебе придавило дверима, падають люди при повороті чи різкому гальмуванні, ще й водій спереду кричить: «Передаємо за проїзд». Як можна в таких умовах передати за проїзд? Я цього не розумію. Зробіть вже проїзdnі квитки і на маршрутне таксі, нехай пасажирів та водії не знущаються над собою».

– Що ви змінили б у транспорті? Що зробили б для покращення перевезень?

Євген: «Приїхавши із-за кордону мене довго бентежила вся ситуація з перевезенням. У Польщі це все більш цивільно. Їздять величезні автобуси, в яких вдосталь місць для пасажирів, транспортні засоби рухаються за розкладом, на хвилину і не більше затримається на зупинці, водія не смикають з проїздом, все зроблено для комфорту людей. Білети можна придбати на зупинках, у магазинах або в крайньому випадку у водія. Кожен білет розрахований на свій час 20 хвилин, 40 хвилин, 60 хвилин та добові, за кожен з них ти платиш різну вартість і пробиваєш вже сівши в автобус. Також можна придбати на повний місяць білет, яким користуватися вигідніше. Автобуси зупиняються на кожній зупинці і не потрібно кричати: «На зупинці». Напевно все це я добавив би в наш транспорт. За таке перевезення можна б було платити і 7 гривень, які просять наші водії».

Поспілкувавшись з людьми зрозуміло, що всі невдоволені перевезенням та його комфортом зокрема. Щоб змінити щось, варто діяти разом.

Як виховати силу волі?

Сила волі – це здатність протистояти короткочасним спокусам заради довгострокових цілей. Віддавна люди не могли розвивати в собі волю, адже в них була миттєва робота мозку.

З часом людський мозок еволюціонував і стало зрозуміло, що діяти швидко – не завжди вигідно. Іноді краще дивитися на кілька кроків уперед. Сила волі залежить не тільки від генетичного бекграунду.

Згадайте зефірний тест американського психолога Уолтера Мішеля. Перед дітьми ставили тарілку зі солодощами і пропонували обрати: з'їсти його зараз або почекати 15 хвилин і отримати вдвічі більше. У цьому експерименті 70% дітей обирали другий варіант. Коли учасники експерименту подорослішали, їх знову протестували. Виявилося, що діти, які не піддалися спокусі, стали більш успішними у подальшому житті.

Є дуже багато історій, де люди мають нереальну силу волі, і про які можна довго говорити, але візьмемо за приклад лише одну – історію Марини Дяченко.

Не так давно вона стала актрисою, ні не великої сцени, лише аматорського театру, але все робить, аби стати більш успішною. З дитинства її приваблювала сцена і ті погляди людей, які на неї дивляться. Але не все вдавалося одразу. Пройшло багато часу, вона працювала над собою і не опускала руки, адже це мрія всього дитинства – бути на сцені і дарувати людям емоції.

Кожен день вона вчилася відкривати в собі нереальну кількість різних емоцій, відігравала їх перед дзеркалом, аби потім на сцені все вдавалося. Читала книги з інтонацією, ніби вона у тій реальності. Вчила вірші напам'ять та писала свої. Так вона дійшла до сцени театру «Трафарет». Виступала в різних постановках та дарувала всім навколо емоції. Вони були різні: сумні, веселі, ті які примушували задуматися, показувала кохання у всій красі.

Ніколи не потрібно опускати руки, завдяки кожному з нас може з'явитися щось нове, цікаве – головне вірити в себе і чекати, що вийде з ваших намагань. Бути вольовою людиною значно простіше, коли є мотивація. Силу волі можна тренувати, розвивати. Але пам'ятайте: сила волі не безмежна.

Це довів експеримент американського соціального психолога Роя Баумайстера. Усіх учасників поділили на дві групи і провели до кімнати, де на столі стояла таця з шоколадним печивом і редис. Одній групі заборонили їсти печиво, а редис дозволили. Іншій групі дозволили їсти і те, і інше. Після цього всім учасникам дали завдання намалювати складну геометричну фігуру, не відриваючи олівця від аркуша. Група, якій заборонили їсти печиво, здалася швидше. Учасники витратили ресурс сили волі на те, щоб не піддатися спокусі, і на вирішення головоломки його вже не вистачило.

І в сучасному світі люди виховують в собі силу волі, кожен по-різному. Довгострокові цілі роблять наше життя більш насиченим, «живим», справжнім. Майже кожну дитину змалечку привчають, що майже все, що вона побажає, може отримати через сльози та крики. А настає доросле життя, і все не так просто, доводиться чекати, коли ти зможеш досягти цілей, а ось ті, хто не може чекати, хто не тренував силу волі, вони опускають руки і полишають розпочаті справи на півшляху.

Тож пам'ятайте, що все у житті досягається силою та терпінням.

ВИСНОВКИ

Під час написання бакалаврської роботи нами було проведено моніторинг журналу «Український тиждень», щодо висвітлення соціальної тематики. Було проаналізовано 8 випусків видання, всього 29 матеріалів на обрану нами тему.

Публікації подаються в інформаційних, аналітичних та художньо-публіцистичних журналістських жанрах. Усі матеріали подані майже в однаковому обсязі: інформаційний жанр – 34,48%, аналітичний – 37,93%, художньо-публіцистичний – 27,59%. Читачеві цікавіше, коли інформацію подають в різних жанрах. Серед інформаційних жанрів найбільше представлено звіт (24,14%), аналітичних – кореспонденцію (20,69%), художньо-публіцистичних було подано тільки портретний нарис (27,59%).

Під час аналізу було виділено 16 мікротем із досліджуваної проблеми. Найчисельнішими стали публікації з таких тем: людський вимір – 27,6%, COVID-19 – 13,8%, соціологічні опитування щодо соціальних проблем – 10,3%.

Після проведеного моніторингу було зроблено висновок, що вибрана тема для бакалаврської роботи є актуальною в наш час. Врахувавши результати проведеного аналізу нами було створено творчий доробок на соціальну тематику. Усі матеріали є актуальними для висвітлення в регіональних ЗМІ.

Всього було написано 13 матеріалів. Обсяг творчого продукту складає 0,86 друкованого аркуша. Публікації були написані в інформаційному та аналітичному жанрах. В інформаційному жанрі подаються такі матеріали: «Творчість дає поштовх до вершин», «Відкриття фонтану на Театральній площі», «Сумчани вийшли на мітинг проти «Червоної зони»», «Відкриття «Романтики» у Сумах», «Сумчани вимагають поставити світлофор у центрі міста». В аналітичному жанрі – «Універсальний дизайн. Чи є доступними сьогодні м. Суми?», «Чи є в Україні цікаве кіно?», «Фермерство по-сумськи»,

«Чому річка соромить наше місто?», «Перша сесія», «Не всі спроможні вчитися на відмінно», «Зміна майбутнього за сім гривень», «Як виховати силу волі?». Авторська ідея творчого продукту полягає в висвітленні соціальних проблем, які порушені у матеріалах. У роботі детально обґрунтовано та описано специфікацію створеного нами проекту на соціальну тематику.